

Agnė Gintalaitė

NEP ATOGI KARŪNA

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas ir iliustracijos, Agnė Gintalaitė, 2021

© Leidykla „Nieko rimto“, 2023

ISBN 978-609-441-838-9

Redaktorė Giedrė Kmitienė

Korektorė Eglė Devižytė

Maketavo Miglė Dilytė

Tiražas 1500 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

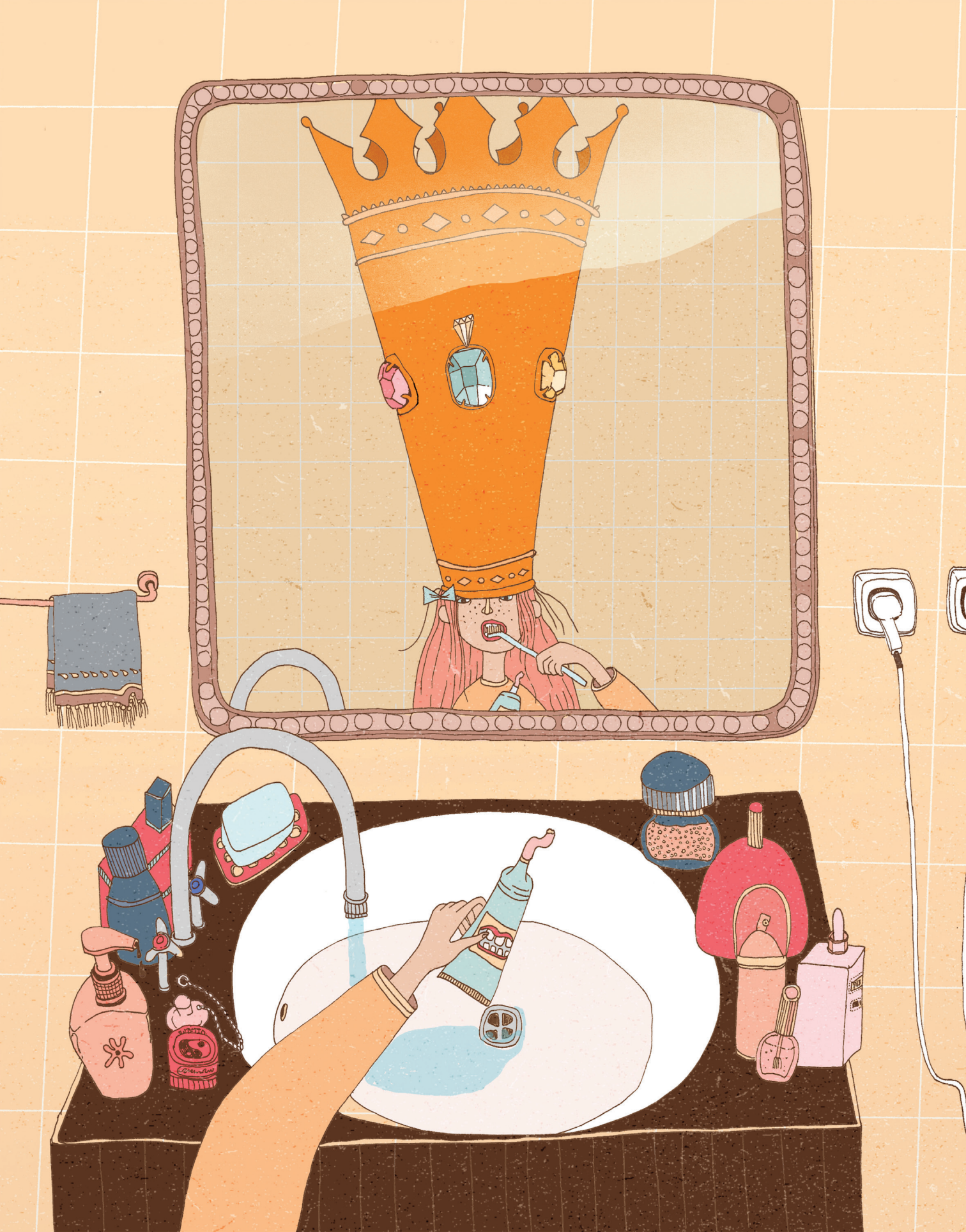
Agnė Gintalaitė

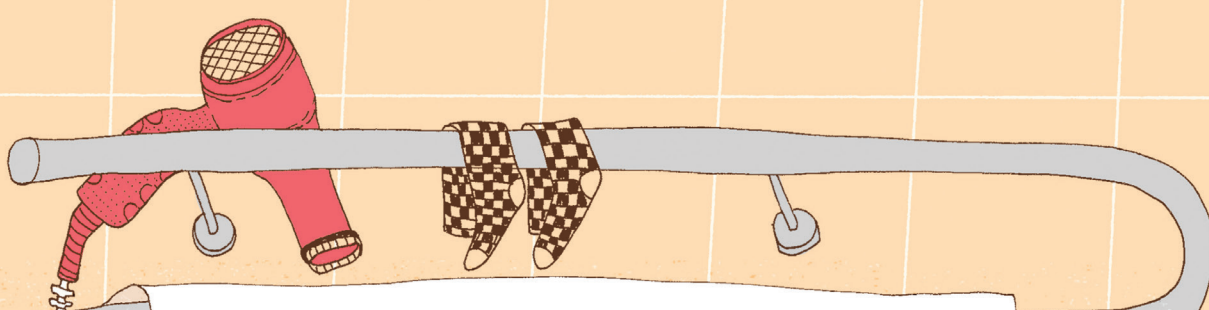
NEPATOGI KARŪNA

Iliustracijos autorės

Vilnius
2023

Kartą gyveno karalienė.
Jei ne didelė aukso karūna,
būtum pamanęs, kad tai tik
paprasta mergaitė.

Rytais ji svajodavo spoksodama
į savo atspindį veidrodyje,
o pusryčiams valgydavo košę,
ne dangiškuosius migdolus.

Karalienė labai bijojo, kad kas pamanytų, jog ji paprasta mergaitė, todėl niekad viešumoje nesirodydavo be karūnos. Karūną ji dėvėjo ir namie, net naktį su ja miegojo. Maža ką. Jei koks plėšikas įsibrautų į butą ir pamatytų ją be karūnos, būtų baisu.

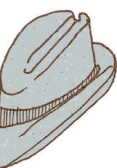
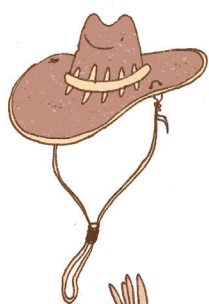
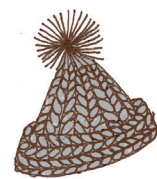

Didelė gryno aukso karūna, puošta
briliantais ir rubiniais, labai gerai matėsi
iš tolo ir tuomet visi žinojo, kaip dera
elgtis.

„Jos didenybė karalienė!
Pasveikinkite karalienę!“ – vos ją
pamačiusi kas kartą šaukdavo minia.
Žmonės mojuodavo nosinėmis, mėtė
į viršų kepures ir lenkėsi iki
žemės.

Karalienē tik apsīmesdavo, kad jai nerūpi visas tas triukšmas ir sveikinimai, ji šaltai pamodavo rankele, bet viduje džiūgādavo. Juk ji norējo būti atpažinta! Būtent dēl to niekad nenusiimdavo karūnos.

Štai jos didenybė karalienė važiuoja autobusu!

Šlovinkime karalienę!

Štai jos didenybė karalienė

važiuoja dviračiu!

Šlovinkime karalienę!

Jos didenybė karalienė perka visą
kilogramą pyragėlių su kopūstais!

Kaip jai ir telpa?

Šlovinkime karalienę!

Agnė Gintalaitė yra menininkė, publicistė, Lietuvos fotomenininkų ir Lietuvos tarpdisciplininio meno kūrėjų sąjungų narė. Agnė studijavo Vilniaus dailės akademijoje menotyra, Vilniaus universitete psichologiją, šiuo metu mokslus tęsia Vytauto Didžiojo universitete, gilinasi į lyginamąsias kultūrų studijas. Tarpdiscipliniška kūrėja aktyviai dalyvauja meniniame ir visuomeniniame gyvenime savo kūriniais, parodomis bei tekstais. Ji yra pelniusi keletą meninės fotografijos tarptautinių konkursų apdovanojimų, išleido romaną suaugusiesiems ir keletą knygelių vaikams. Menininkė drauge su šeima tarsi migruojantys paukščiai vasarą gyvena Lietuvoje, o rudenį kartu su šunimi išvyksta į Fuerteventūros salą Atlanto vandenyne, netoli Afrikos.

„Nepatogi karūna“ – paveikslėlių knyga apie šaunią karalienę, pamažu išdrįstančią nusimesti valdoviškus atributus ir mėgautis paprastais gyvenimo džiaugsmais. Istorija sukurta vaikams, tačiau jos idėja – iš to paties puodo, kuriame kunkuliuoja ir pačios sudėtingiausios suaugėliškos įžvalgos. Sunki ir spaudžianti galvą karūna gali būti suprantama kaip visuomenės primestų tikslų metafora, tačiau ne visiems tie tikslai tinka, kartais jų siekdami mes pamirštame, kaip iš tiesų būti laimingais. Tam, kad gyventume įdomų ir prasmingą gyvenimą, ne visi privalome tapti lyderiais, nuomonės formuotojais ar žvaigždėmis. Autentiškumas, draugystė, bendruomeniškumas, lėtas laikas sau – tai tos vertybės, kurių šiandienos skubančiame, pasak žymaus antropologo T. H. Erikseno, perkaitusiame, į pasiekimus orientuotame pasaulyje taip dažnai pritrūksta ir suaugusiems, ir jaunimui, ir net mažiems vaikams. Autorė paprastai ir linksmai kalba apie sudėtingas psichosocialines problemas bei jų sprendimus, todėl ši knygelė gali tapti ne tik smagia pramoga, bet ir originalia terapine priemone.

Kartą gyveno karalienė. Jei ne didžiulė aukso karūna, galėtum pagalvoti, kad tai paprasta mergaitė. Karalienei patiko paprasti dalykai: važinėti dviračiu, valgyti pyragėlius su kopūstais, plaukioti baseine ir netgi karstytis medžiais. Karūna kartais visiems šiems pomėgiams trukdo. Juk ji tokia didelė ir sunki. Bet tikra karalienė jokių būdu nenusiims karūnos, ar ne?

Sunki karūna slegia ir gramzdina į dugną. Kai kurie iš mūsų ilgą laiką lankstėsi savo vidiniams didenybėms karaliams ir karalienėms imame ilgėtis jo didenybės Paprastumo.

Kodėl kažkada nuo jo taip stipriai bėgę vėliau atsigręžę dairomės, kaip į jį sugrįžti?

Nes su juo kur kas tikriau žaisti gyvenimą. Nes gebėjimas priimti save nekarūnuotą išlaisvina, suartina ne tik su savimi, bet ir su kitais.

Nepamirškime, galiausiai ištikimiausiais savo gerbėjais liksime mes patys.

Pasveikinkime paprastumą!

Sociologė Milda Pivoriūtė

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-838-9

9 786094 418389